

- 3) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami w wysokości trzech czwartych kosztów poniesionych przez Republikę Austrii i pokrywa własne koszty.
- 4) Republika Austrii pokrywa jedną czwartą własnych kosztów.
- 5) Królestwo Niderlandów i Królestwo Danii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen — Szwecja) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Sprawa C-607/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek dochodowy od osób prawnych — Grupa spółek — Swoboda przedsiębiorczości — Odliczenie strat poniesionych przez spółkę zależną niebędącą rezydentem — Pojęcie „strat ostatecznych” — Połączenie poprzez przejęcie spółki zależnej przez spółkę dominującą — Przepisy państwa siedziby spółki zależnej przyznające odliczenie strat w ramach połączenia jedynie podmiotowi, które je poniósł)

(2019/C 270/05)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona przeciwna: Memira Holding AB

Sentencja

- 1) Dla uznania, że straty spółki zależnej niebędącej rezydentem mają charakter ostateczny w rozumieniu pkt 55 wyroku z dnia 13 grudnia 2005 r., Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), okoliczność, że państwo członkowskie, którego rezydentem jest spółka zależna, nie pozwala na przeniesienie strat spółki na innego podatnika w przypadku połączenia, podczas gdy takie przeniesienie jest przewidziane przez państwo członkowskie, którego rezydentem jest spółka dominująca, w przypadku połączenia spółek będących rezydentami, nie ma decydującego znaczenia, chyba że spółka dominująca wykaże, iż nie ma ona możliwości uwzględnienia tych strat poprzez doprowadzenie do tego, w szczególności w drodze zbycia, by zostały one uwzględnione podatkowo przez osobę trzecią w przyszłych latach podatkowych.
- 2) W sytuacji gdyby okoliczność wskazana w pytaniu pierwszym miała znaczenie, nieistotny byłby fakt, iż w państwie siedziby spółki zależnej nie istnieje żaden inny podmiot, który mógłby odliczyć te straty w przypadku połączenia, gdyby zezwolono na takie odliczenie.

(¹) Dz.U. C 5 z 8.1.2018.